

Moskevská olympiáda je jen vylepšená spartakiáda

Jak známo, řada vlád nekomunistických zemí vyzvala k bojkotu dvadvacátých olympijských her a to ze dvou důvodů: 1./ hostitelská země napadla vojensky Afghánistán, tuto neutrální zemi obsadila a odmítá svá vojska stáhnout, přičemž tvrdí, že jejich pobyt, podobně jako v Československu, je dočasný; 2. poněvadž Sovětský svaz soustavně porušuje základní lidská a občanská práva a v souvislosti s olympijskými hrami uvěznil nebo odsunul do pracovních táborů či jinými násilnými způsoby z Moskvy "oddálil" na 500 disidentů, mezi nimi i nositele Nobelovy ceny míru, akademika Andreje Sacharova. Nejnovější čísla ukazují, že bojkot her se v podstatě prosadí. Většina zemí černé Afriky a prakticky všechny země muslimanské, řada zemí Jižní Ameriky a hlavně čelní družstva Spojených států, Japonska, Kanady, Spolkové Německé republiky a řada dalších do Moskvy nepojedou. Bez špičkových atletů těchto zemí, kteří si obvykle odnášejí polovinu zlatých a stříbrných medailí bude letošní olympiáda jen slabě vylepšenou spartakiádou. Také účast diváků, zejména ze Západní Evropy, z Ameriky a z Japonska představuje jen zlomek původních odhadů. Sovětský olympijský funkcionář Popov doznal minulý týden, že místo očekávaných tří set tisíc turistů jich přijede jen sedmdesát tisíc. O to prý, řekl Popov, budou lepší služby, a nebude se čekat několik hodin na oběd nebo na autobus.

Mírové soužití v sovětském pojetí

O sovětském pojetí mírového soužití xxí a snížení mezinárodního napětí, čili detenté píše Jiří Pelikán v posledním čísle Listů takto: "Detenté je celý komplex jednání a postojů, které se zavázaly respektovat mezi sebou vlády různých zemí, k nimž v první řadě patří závazek nepoužívat vojenské síly proti jinému státu. Pak ji narušuje ten, kdo tyto závazky porušuje a nikoli ten či ti, kdo na toto porušení poukazuje a kdo je kritizuje a žádá nápravu. Sovětskou vojenskou intervenci v Afghánistanu odsoudily prakticky všechny vlády zemí západního světa a naprostá většina vlád zemí třetího světa. Ze socialistických zemí odsoudily intervenci vlády Číny, Jugoslávie, Rumunska, Albánie a Severní Koreje. Intervenci odsoudily také prakticky všechny demokratické, sociálně demokratické a socialistické strany a naprostá většina stran komunistických v zemích mimo sovětský blok s výjimkou malých prosovětských zemí a s výjimkou Komunistické strany Francie. Odsoudil ji Evropský parlament, Socialistická internacionála a mnoho jiných mezinárodních a nadnárodních organizací.

Patočka knižně

Československé nakladatelství v Kolíně nad Rýnem Index vydalo právě knihu s titulem Jan Patočka - osobnost a dílo. Je to výběr z Patočkových děl, jakož i řada esejů, které napsali Patočkovi přátelé po smrti tohoto českého filosofa, jednoho z prvních mluvčích Charty 77.

Nedělní magazin jednoho ze západních deníků přinesl nedávno interview se studentem leningradského inženýrského ústavu. Podle jeho výpovědi se mladý v Sovětském svazu zejména přeužívá o alkohol, pak o rockovou hudbu, méně o hudbu klasickou, o knihách se diskutuje zřídka. Mnozí pijí, protože nemají žádné zájmy nebo je nemohou najít. Nedá se nikam jít, je málo barů, setu sotva kde hospody. Nikde se nedá klidně posedět a pohovořit. Koupí si s přáteli láhev v obchodě a ta se vypije na ulici. Po čase prý si na tento způsob života člověk zvykne. K pití je také mnoho tradičních příležitostí, svátek nebo když přijdou hosté. Většina však prostě musí pít. Antikoncepční prostředky se v Sovětském svazu skoro nedostanou, a pokud jsou ke koupi, jsou nespolehlivé a nepříjemné. Sexuální výchova ve školách neexistuje. V pobaltských republikách se činí první nesmělé pokusy ji zavést. Novinář, který se studentem rozhovor dělal, zjistil, že si mnoho mladých sovětských občanů přeje žít na Západě, a tak se studenta zeptal, jak takové vidiny a sny vznikají.